

Již z tohoto důvodu mělo pouze návrhu žalobcovu na povolení exekuce vyhověno býti.

Nejvyšší soud. dvůr rozhodnutím ze dne 17. listopadu 1908, $\frac{R II 890/8}{1}$ dovolací stížnosti dlužníka-žalovaného B. nevyhověl, pokudáv na správné důvody soudu rekursního.

H a m b e r g e r.

Vzdání se exekučního práva zástavního zahrnuje v sobě i vzdání se nároku na výtěžek exekučním prodejem docílený. Materiální úkony s právem zástavním předpisem § 200. č. 3 ex. ř. obmexeny nejsou.

Firma A. zabavila dlužníku R. exekučně svršky. Tytéž zabavila pak přístupem firma B. Dražba konala se dne 17. listopadu 1911. Teprve po výkonu dražby došlo v týž den na soud prohlášení vymahající věřitelky A., kterým vzdávajíc se exekučního práva zástavního, navrhla zrušení exekuce. Při roku rozvrhovém účtovala však věřitelka A. svou pohledávku, poukazujíc k tomu, že předměty zabavené byly v čas, kdy návrh na zastavení exekuce na soud došel, pro ni již prodány a tudíž návrh po početí dražby podaný účinku mít nemohl.

Soud své stolice přiřkl při rozvrhu firmě A. její pohledávku, opíraje se o § 200. č. 3. ex. ř. («před početím dražby«).

K stížnosti firmy B. přikázal krajský soud v České Lípě výtěžek exekučního prodeje stěžovatelce; v důvodech poukázáno k tomu, že § 200. č. 3. ex. ř. řeší pouze otázku, zda provede se dražba čili nic, nedotýká se však nikterak otázky existence práva zástavního, které v daném případě skutečně prohlášením věřitelky pominulo.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolací stížnosti věřitelky A., potvrdiv usnesení soudu rekursního.

D ů v o d y :

Zástavní právo zaniká jako všechna práva dle §u 1444. ob. z. obč. zřeknutím. Zástavní věřitelka A. prohlásila dne 17. listopadu 1911 u exekučního soudu, že zastavuje prodejové řízení za současného výmazu práva zástavního ku všem svrškům nabytého. Tím zřekla se svého práva zástavního. Okolnost, že toto prohlášení na soud exekuční došlo dne 17. listopadu 1911 o půl jedenácté hodině, kdežto dražba svršků skončena v týž den v 10 hodin 15 minut, jest nerozhodna, poněvadž prodejem vstupuje na místo práva zástavního

nárok na docilený výtěžek a vzdání se práva zástavního obsahuje v sobě vzdání se tohoto nároku. Předpis §u 200. č. 3. ex. ř. vztahuje se pouze na řízení exekuční, nikoliv též na materiální úkony s právem zástavním. — Dle §u 286. ex. ř. dlužno z výtěžku zapraviti pohledávky práva zástavního pořívající; vymahající věřitelka A. vzdala se však práva zástavního. Naříkané usnesení soudu rekursního má oporu v zákoně, pročež nebylo vyhověno dovolací stížnosti vymahající věřitelky.

(Rozhodnutí nejvyššího soudu z 30. ledna 1912, č. j. R II 72/12.)

Dr. Beutl.

Není-li vykonatelná knihovní položka, na jejíž místo náhradní nárok dle §. 222. ex. ř. byl i pro pohledávku vykonatelnou nastupuje, není ani nárok tento vykonatelným.

Rozvrhové usnesení, jakož i usnesení ohledně náhradního nároku věřitele H. ve smyslu §. 222. odst. 4. ex. ř. nabyla moci právní. Pohledávka věřitele tohoto byla vykonatelná, pohledávka záložny ve V., na jejíž místo věřitel H. na simultanně zavázané hypotece nastoupil, nikoli.

H. navrhnul nucenou dražbu této simultanní hypotéky.

I. soudce návrh zamítnul, stolice rekursní jemu vyhověla.

D ů v o d y :

Rozvrhové a náhradní usnesení soudu exekučního tvoří pro H. exekuční titul ve smyslu §. 1. č. 1. s poukazem na § 88. posl. odst. ex. ř.

Zamítací důvody I. soudce nejsou správnými. Neboť v případě dražby usedlosti stanou se vážnoucí na ní pohledávky vykonatelnými prohlášením věřitele, že žádá hotové zaplacení (§ 171. odst. 2. ex. ř.). To záložna ve V. učinila sice teprve při roku rozvrhovacím, avšak ve srozumění s vydražitelem, an týž do rozvrhovacího usnesení, pohledávku záložny prikazujícího z útržku, pokud na ni zbyl, si nestěžoval.

Nemohlať pak vykonatelná pohledávka H., na vydražené usedlosti vážnůvší, přenesením na usedlost simultanně zavázanou ve smyslu §. 222. odst. 4. ex. ř. státi se nevykonatelnou, neboť zaujala toliko pořadí, nikoliv povahu pohledávky záložny, i kdyby tato přes ono poukázání k hotovému zaplacení považována byla za nevykonatelnou. Jest to důsledkem tohoto § a instituce simultanních hypoték, kteráž ukládá vlastníku vložky simultanně zavázané, aby se o osud vložky druhé interesoval a přijde-li tato do dražby, buď o